

Posudek vedoucího bakalářské práce

Jitky Kendallové

Irský konflikt, příklad násilného konfliktu v křesťanském náboženství

Předkládaná práce má tři části: V první se autorka snaží stručně nastínit historické kořeny konfliktu mezi protestanty a katolíky v Severním Irsku a vývoj tohoto konfliktu. V druhé části, která je nejrozsáhlejší, se zaměřuje na analýzu severoirského konfliktu ve 20. stol. Třetí část je teoretickou reflexí vztahu náboženství, politiky a násilí, se zaměřením na křesťanství. Autorka postihuje složitost problému a nedochází k jednoznačnému závěru, což je v tomto případě třeba hodnotit kladně, protože zdroje, z nichž čerpá, obvykle straní jedné ze stran konfliktu. Nicméně je z její práce patrné, že znesvářené strany vnímají problematiku nestejně a že náboženský charakter má konflikt spíše pro protestanty (až po politliturgii Free Presbyterian Church a vůbec politický důvod existence této církve). Na katolické straně ovšem autorka také zjišťuje analogický rys v lidovém uctívání bojovníků jako světců. Autorka se ovšem neomezuje na náboženský aspekt konfliktu, problematiku vidí i z hlediska porušování práv velké části obyvatelstva v moderní demokratické zemi.

Práce čerpá z tištěných a internetových zdrojů - napočetl jsem 15 anglicky psaných knih, pozitivní skutečnost, kterou u bakalářských prací zaznamenávám vůbec poprvé; další anglicky psané zdroje jsou internetové. Některé česky psané zdroje se mi jeví jako redundantní, zřejmě jsou reliktem geneze práce původně započaté na katedře teologické etiky. Práce má řadu příloh, většinou užitečných, obsahuje dokonce i rejstřík.

Chvályhodná je reflexe problému z hlediska teorie konfliktu Ralpa Dahrendorfa a zařazení konfliktu do rámce teorií o údajné sekularizaci moderní společnosti.

Otazník mám nad tvrzením, autorkou ostatně žádným odkazem nedoloženým, že "Tomáš Akvinský ... postuluje požadavek naprostého nenásilí a odmítnutí války" (s. 30).

Vyjadřování je stylisticky někdy poněkud neobratné ("dialektika zaznívá zvlášť markantně", s.32, opakování spojek, problematické členění vět, výjimečně i ve shodě podmětu s přísudkem: „byly vybírány problematická místa“, s.34, častější je absence interpunkce po vsuvce či vložené větě), celkově je však jazyk v normě.

Jelikož jsem měl možnost sledovat autorčin vývoj od prvních dnů na fakultě, kdy si pletla religionistiku s regionalistikou, až po napsání práce na religionistické téma, chci zde ocenit i její odborný růst během studia jakož i schopnost vnímat a zužitkovat kritické poznámky vedoucího práce.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení stupněm výborným.

V Domažlicích 30.1.2008

Doc. Mgr. et Mgr. Jaroslav Vokoun, Th.D.

